

Uhani milijarderjeve hčere

(Konec)

3.

Naslednjega večera je Garston že spet bil v pisarni svojega šefa. Ta je bil bled od jeze in se je divje zagnal v Garstona. Zgrabil ga je, močno tresel in vpil:

»Nesrečnež, kako si upate priti mi pred oči!«

Garston se je začudil in zagodel:

»No, to pa je lep sprejem! Kaj sem vendar zagrešil?«

»Uničili ste me! Uničili, uničili!« je vpil. »Uničili mene in tvrdko. V ječo, na vislice vas bom spravil!«

»Zakaj vendar?«

»Ker ste trdno spravili ob uhane, ki so vredni četrta milijona dolarjev!«

»Jaz nič ne vem za to,« je mirno odvrnil Garston.

»Sedaj še lažete? Jaz sem dobil sporočilo, da ste bili trikrat napadeni in da so vam bili uhani ukradeni. Kako boste škodo poravnali?« je vpil Tomzon.

»Gospod šef, prosim, prečitajte to in se potem razburjajte dalje.«

»Moj Bog,« se je začudil Tomzon, »kaj vidim! Ček od Gulda za četrta milijona!«

»Sedaj pa še to prečitajte!«

Garston je izročil Tomzonu spričevalo dveh znamenitih strokovnjakov, ki sta bisere v uhanih preiskala in ugotovila, da so pravi in zelo dragoceni.

»Vi čarovnik! Kako ste prišli do teh papirjev?«

»Brez čarovnij! Naravnim potom. Jaz sem gospodu Guld izročil prave uhane in on mi je zanje dal nakazilo za četrta milijona dolarjev in potrdilo.«

»Sedaj pa mi pojasnite, kako ste mogli rešiti uhane vkljub trem napadom!«

»Dobro! Poslušajte. Če kak milijarder naroči kako dragoceno stvar, ki sta bisere v uhanih znana, to ne more ostati tajno. Vedel sem, da bom moral biti previden. Šel sem v drugi razred...«

»Zakaj pa niste najeli posebnega vlaka?«

»Železničarji me poznajo in bi sklepali, da imam pri sebi dragoceno stvar, ker potujem s posebnim vlakom. Tako bi se moglo zgoditi, da bi vlak 'slučajno' iztiril in bi mene mrtvega ali polmrtvega potegnili izpod razbitin.«

»To je res... Kako pa je bilo s tistimi napadi?«

»Prvi se je odigral kmalu po odhodu vlaka. Nasproti meni je sedel zelo močan mož. Ker bi bila borba z njim zame usodna, sem se poslužil zvijače.«

»Kakšne zvijače?«

»Moja torbica, ki sem jo imel na kolenih in držal z obema rokama, bi naj vzbudila v njem sumnjo, da je v njej dotična dragocenost. Nisem se varal. Ko je vlak drvel skozi gozd in se bližal osamljeni postaji, mi je pritisnil na nos in usta narkotiziran robec in me uspaval. Nato mi je iztrgal torbico in izginil. Lahko si mislite, kako je gledal, ko je v torbici našel časopis in ostanek južine.«

»Kako pa je bilo pri drugem napadu?«

»V voz sta prišla policijski komisar in policist. Komisar mi je rekel, da mi mora po vašem naročilu vzeti uhane.«

»Nesramna laž!« je jezno dejal Tomzon.

»To sem vedel. Toda kako si pomagati? Če bi se protivil, bi me aretirala, zavlekla na samotni kraj, me preiskala in oropala. Moral sem ju torej na lep način odpraviti.«

»Toda kako?«

»To veste, da ste mi uhane izročili že nekaj dni pred odhodom. Te dni sem porabil za to, da sem dal ponarediti uhane. Narediti sem dal tri pare uhanov, ki so bili na videz popolnoma taki kot vaši. 'Policijski komisar' je dobil enega izmed tistih treh parov. Po-

mislite, kako je klel, ko je videl, da je bil ukanjen!«

»Izvrstno! Izvrstno!« se je smejal Tomzon. »Vi ste res čarovnik! — In kaj se je zgodilo pri tretjem napadu?«

»Spet zvijača. Pripravljen sem moral biti na to, da tudi ponoči ne bom imel miru. Zato sem si obesil eno škatljico okrog vratu in mi je ležala na prsih, da bi jo napadalec takoj zagledal. Ponoči je res prišel napadalec. Vrvice je prerezal in škatljico odnesel... Prave uhane pa je dobil gospod Guld.«

»Gospod Garston, vedel sem, da ste izvrsten človek, sedaj pa vam moram še to povedati, da ste samega sebe prekosili. Hvala lepa za veliko uslugo, ki ste mi jo izkazali!«

Garstonu je laskala gospodarjeva pohvala. Pa ni ostalo samo pri pohvali. Tomzon je zvestega in prekanega uslužbenca bogato nagradil.

Kaznovana lakomnost

Jožek je ves dan prebil pri stricu. S svojima bratracema se je žogal.

Ob slovesu mu je stric dal tri jabolka. Jožek se je zahvalil in obljubil, da bo spet prišel.

Pot ga je vodila mimo kleti, v kateri je bilo mnogo jabolk. Vrata so bila zaklenjena, a nič za to!

V steni je bilo majhno okno. Jožek je skočil, zlezel v klet in si napolnil vse žepce z jabolki.

Toda gorje! Ko je hotel zlezi ven, ni mogel. S polnimi žepi se je zataknil in ni mogel ne naprej, ne nazaj. Začel je klicati. Prišel je stric in ga rešil. A tudi kaznoval. Jožek je moral vrniti tudi tista tri jabolka, ki jih je bil dobil.

SMEJTE SE!

Pri brivcu

Gospod vajencu: »Ali si se že izvežbal v striženju?«

Vajenec: »Za poskus vam lahko ostrižem pol glave, da boste videli.«

Pri sodišču

Sodnik: »Nimamo dokazov za to, da ste uro ukradli, zato vas oprostamo krivde.«

Obtoženec: »Uro torej smem pridržati?«

Jasen dokaz

Zdravnik: »Po čem ste ugotovili, da je pokojnik umrl?«

Mrtiški oglednik: »Po tem, da so vsi jokali okrog njega.«

Ni radoveden

Cigan je ukradel gosko. Gospodar je kričal za njim: »Hej, čakaj, ti bom nekaj povedal!«

»Nisem prav nič radoveden!« je odgovoril cigan in teklen naprej.

V šoli

Učitelj: »Lojzek, glej, tu sta naslikana jastreb in golob. Povej mi, kateri je jastreb?«

Lojzek: »Tisti poleg goloba, gospod učitelj.«

Modrovanje meščanov

»Ali je to bik?«

»Ne, ampak krava, in sicer dve leti stara.«

»Kako veste, da je toliko stara?«

»Po rogovi.«

»Saj res! Dva rogova ima.«

Zakaj se boji konj avtomobila?

Dva znanca sta bila ravno na cesti, ko se je neki konj splašil zaradi avtomobila in zvrnil voz v jarek.

»Čemu se le konj boji avtomobila?«

»Ne veš tega? Konj je vajen, da mora biti pred vozom konj. Pred avtomobilom ga ni, zato mu je to nekaj nenavadnega. Le pomisli, kako debelo bi ti gledal, če bi ti sedaj prišle nasproti kake hlače — brez človeka...«

Lepo povedano

»In kaj si rekel k tisti nesreči?«

»Na zunaj sem bil popolnoma miren, ampak v srcu sem se za glavo prijemal.«

UGANITE!

Kakšna voda teče ob nevihti po strehah?

(Mokra)

Kaj imamo na levi roki, ako se peljemo od Maribora do Pragerskega?

(Pet prstov)

Iz Zagreba v Beograd potrebuje letalo 1 uro 20 minut, nazaj pa samo 80 minut. Kako je to mogoče?

(1 uro 20 minut — 80 minut)

IGRAJTE SE!

Ne moreš vreči skozi duri

Postavi koga za štiri korake pred odprte duri tako, da bo obrnjen s hrbtom proti vratom. Dovoljeno mu je glavo zasukati na levo toliko, da približno vidi, kje so duri. Z desno roko naj nato vrže kaj takega, kar se pri padcu ne poškoduje, skozi vrata. Vsem se zdi, da je to prav lahko; vendar se bo le malo komu posrečilo. Vsak bo vrget predmet levo od vrat.